

Prostoupen lešením

Umbrtka

Odebírám se ku spánku
A už klesají víčka schředlá
Otevírá se širý duchovní svět
Svým chmurným šatem odívá mě
Jak mech provlhlá prkna
Umbrtka káže co se sluší

Ve snech ve špíně vymáchaných
Obývám leckteré přídomky
Čtvrtí posvěcených a nacházím
Kus hlíny vystužený lešením
V pravdě téměř lejno páně
Mohutnost jeho ducha docením

Kráčím podél cihel v betonu
Stejný ve snu i na živo to chci
Avšak to lešení po probuzení
Prostupuje nečekaně skutečnost
Svým chmurným šatem odívá mě
Ve snu to byl duch, na živo puch

...marně a neustále se balamutí tím že si
pouští televizi, kdyby raději trochu
pustili ze svého vývodu bokem, náš pán
by měl víc omáčky na hovězím u koně